tionem tuo nomini dicandam censui. Cum enim ad Tui defensionem, commendationemque me imparem sentiam, ipse in id certaminis vocandus fuisti, cum plus momenti ad victoriam, & ad cumulatam gloriam Tua virtus & sapientia, quam cuiuslibet Scriptoris eloquentia & eruditio sit habitura, & à peruicacibus aduersariis magis pronum tibi sit ardenti Christianæ ac religiosæ sapientiæ studio, quam nobis certis argumentis consensum extorquere. Ad hoc susceptæ causæ commodum, & disputationis ineundæ felicem exitum, ex coniunctione nostrarum virium, accedunt momenta duo, quæ me grauius vrgent, & impellunt maxime, singularis ad Te colendum, & ad omnem pietatis & sapientiæ progressum & exercitationem pro virili adiuuandum affectus. Quamuis ita studio & natura comparatus sim, vt viros summo loco natos, quos Deus supra communem hominum sortem prouexit, reuereri, & omni obsequiorum genere prosequi, non minus gratum sentiam, quam æquum ac necessarium existimem: fateor tamen, me nescio quadam sortis humanæ commiseratione, in eorum obseruantiam cultumque longe propensiorem esse, quos sors loco deiecit: nam præterquod ipse lapsus qui forte aliis contemptum ingerit, apud me venerationem auget; eamque aduersa fortuna vexatis, quam secunda florentibus libentius impendo, quod solari malim afflictos, quam fœlicibus adulari, illisque ad leuamen, & ad conferenda magis, quàm istis ad recipienda beneficia manum porrigere, atque hoc inde ma-